

[Albrechtsen]

Jeg vil dernæst komme med et par kommentarer til det, udenrigsministeren sagde om forholdet til NATO-communicéet. Udenrigsministeren mente, at communicéet ikke er i modstrid med stjernekrigsdagsordenen; han mente, at communicéet udtrykker, at man kun støtter det standpunkt, USA har, nemlig at man skal forhandle om våbensystemer under Genèveforhandlingerne.

Sådan kan man efter min mening ikke forstå den communicétekst, der er udsendt. Den indeholder en ganske klar formulering af, at man støtter USAs stilling vedrørende rumsystemer, og denne stilling indeholder bl.a. det, at USA mener, de har ret til at udvikle SDI-programmet, og at de har ret til at iværksætte afprøvninger af disse systemer. Det er en del af USAs holdning, og det har hidtil været en del af USAs holdning, at man ikke ville fravige retten hertil under Genèveforhandlingerne, og det er ikke lykkedes at nå et gennembrud i forhandlingerne på det punkt. Derfor indebærer den formulering, som er i NATO-communicéet, et klart brud med den formulering, der er i stjernekrigsdagsordenen, hvor der står:

»Danmark er imod placering af våben i det ydre rum og udforskning og udvikling af dem«.

Det er altså indeholdt i USAs stilling, og derfor må man fastholde, hvad hr. Lasse Budtz altså også har gjort i Information i dag, at der simpelt hen er modstrid mellem den communicétekst, man har tilsluttet sig, og stjernekrigsdagsordenen fra maj i år.

Jeg vil naturligvis også i morgen, hvor sagen kommer til debat i det udenrigspolitiske nævn, stille forsvarsministeren dette spørgsmål. Det er udmærket, at det kommer så hurtigt på i det udenrigspolitiske nævn, men som sagen står nu, og med den forklaring, udenrigsministeren har givet, synes jeg, det er klart dokumenteret, at der faktisk er behov for at vedtage første del af den dagsorden, som SF og VS har foreslået.

Ministeren mente, at der skulle være det problem forbundet med at fremsætte et forslag ensidigt i FN, at det ikke ville blive taget alvorligt, at det ikke ville få tilstrækkelig støtte, at det ville stille Danmark isoleret, og at det ville rive sagen ud af sin sammenhæng.

Dermed fastslår ministeren igen det synspunkt, at man vil have som forudsætning for

at fremsætte et forslag, at vi skal anerkende teorien om, at der skal være ligevægt på det konventionelle område i Europa. Jeg har tidligere været inde på det, som jeg mener er en både umoralsk og usaglig tankegang, vi fortsat må afvise.

VS vil ligesom SF stemme for den socialdemokratiske dagsorden. Vi havde gerne set, at den kritik var kommet med i dagsordenen, men jeg vil gerne spørge, om der ikke også i den socialdemokratiske dagsorden som et naturligt led ligger dette, at forberedelsesarbejdet i forbindelse med den næste generalforsamling starter på et tidligere tidspunkt, end vi gjorde i år, således at vi får en grundigere og tidligere forberedelse. Det er det sidste element i SF-VS-forslaget. Jeg tror, det naturnødvendigt også må ligge i det socialdemokratiske forslag, og også af den grund kan vi stemme for det.

Lasse Budtz (S):

Jeg synes ligesom hr. Albrechtsen, at det socialdemokratiske dagsordensforslag er en fremstrakt hånd til regeringen, og jeg har, som jeg tidligere sagde, vanskeligt ved at forstå, hvorfor man ikke kan stemme for det.

Vi har nu fået et andet dagsordensforslag, som er fremsat af regeringspartierne, og det synes jeg indeholder så mange gode ting, at jeg ikke forstår, hvorfor man ikke kan stemme for det socialdemokratiske, for intentionen er jo den samme. Den socialdemokratiske dagsorden er lidt strammere i henstillingerne til regeringen, men indholdet er stort set det samme, og derfor forstår jeg ikke, at man ikke kan stemme for det socialdemokratiske forslag, der altså nu har et flertal bag sig i dette ting. Det ville have været en stor tilfredsstillelse, synes jeg, for os alle sammen, hvis vi havde kunnet enes og i fællesskab stemt dette forslag igennem. Det synes jeg ville have givet nogle gode signaler.

Udenrigsministeren talte om signaler. Jeg må blankt indrømme, at vi ikke har fået ret mange signaler fra regeringen i denne forbindelse. Vi har faktisk spurgt efter dem – ja, vi har endog spurgt efter dem i New York – men vi har ingen fået. Nu er vores dagsorden imidlertid præsenteret, og den har fået den fornødne opbakning; derfor stemmer socialdemokratiet for sin egen dagsorden.